

РЕШЕНИЕ

№ 6253

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **13310** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 26, ал. 9 от Закон за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ Образувано е по жалба на Х. Л. П., [дата на раждане] в [населено място], Н., гражданин на Н., чрез адв. Г. П., срещу Отказ за издаване на виза по заявление за издаване на виза, подадено на 07.11.2025г., издаден от Консулско длъжностно лице в Консулска служба към Посолство на Република България в Д., И..

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на постановения отказ поради немотивираност, допуснати съществени процесуални нарушения, неправилно приложение на закона и несъответствие с неговата цел. Наведени са и доводи за засягане на правото на личен живот на жалбоподателя по чл. 8 ЕКПЧ, както и принципа на съразмерност по чл.6, ал.2 и ал.5 от АПК, относно визираните от органа основания за налагането му.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Консулско длъжностно лице в Консулска служба на Република България в [населено място], И., не изпраща представител.

Административен съд София - град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа страна следното:

С оспорения Стандартен формуляр от 24.11.2025г. подписан от Консулско длъжностно лице в Консулска служба на Република България в [населено място], И., на Х. Л. П. – гражданин на Н. е отказано издаване на виза тип „Д“ по заявление от 07.11.2025г. Като правни основания за отказа са посочени чл.10, ал.1, т.17 и т.24 от ЗЧРБ. Като фактически основания е изложено, че лицето е с отказ от друга шенгенска държава, което води до съмнения, че ще използва Република България

като трамплин към други европейски страни. Реалната цел е работа в страните от З. Европа. Висок миграционен риск.

Съдът е изискал и приложил като доказателство писмо от 19.01.2026г. от зам. директора на Дирекция „Миграция“ /л. 59/, според което Дирекция „Миграция“ не е участник в съгласувателната процедура. От зам. председателя на ДА“НС“ е постъпило писмо изх. № М-613/20.01.2026г., според което становището на Държавна агенция „Национална сигурност“, дадено в хода на съгласувателната процедура по заявлението за виза е отрицателно, изразено е в Националната визова информационна система. Апликантът не е бил идентифициран като заплаха за националната сигурност, но е установено, че същия попада в хипотезата на чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ. При извършена проверка е било установено, че чуждият гражданин има отказ от Гърция-друга страна от Ш. пространство, което е породило съмнения, че реалната цел е работа в страните от З. Европа и използване на страната ни като транзитен пункт. Няма изготвени писмени документи от ДА“НС“.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи: Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от лице с правен интерес. Отказът е по чл.9а, ал.2, т.4 от ЗЧРБ – относно виза за дългосрочно пребиваване, но на основание чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ подлежи на обжалване, тъй като лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека – правото му личен живот.

Разгледана по същество жалбата се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

Оспореният отказ за виза е издаден от компетентен орган и не се явява нищожен, приложена е заповед за компетентност на Консулско длъжностно лице в Консулска служба към Посолство на Република България в Д., И., издадена от Посланик в Посолство на Република България в И.-Д., както и заповед на Министъра на външните работи, издадена на осн. чл.34 и чл.29а, ал.2 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим. Същият се явява незаконосъобразно издаден, поради липса на доказани по делото, изложените в него фактически основания на административния орган, мотивирали го за отказ. С разпореждането за насрочване на делото съдът е указал на основание чл.163, ал.3 вр. с чл.170, ал.1 АПК на ответника, че трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочения в обжалвания акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Липсата на доказателства за наличие на фактическите основания, изложени в „Допълнителни забележки“ на Стандартния формуляр за уведомление за основанията за отказ за издаване на виза, води до невъзможност за преценка, дали правилно е бил приложен материалният закон при издаването му.

В разглеждания случай, правното основание изписано в постановления отказ е чл.10, ал.1, т. 17 ЗЧРБ - не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит и т. 24 - са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване;

Фактическите обстоятелства, описани в стандартния формуляр ответникът е подкрепил с изисканото от съда отрицателно становище на ДА“НС“, което обаче не съдържа никакви други мотиви, освен изложените в оспорения административен акт. Същите са неконкретни и се базират само на предположения до степен, че съдът не може да провери дали са основателни и отговарят ли на действителното положение. А именно: изтъкнато е, че „При извършена проверка е било установено, че чуждият гражданин има отказ от Гърция-друга страна от Ш. пространство, което е породило съмнения, че реалната цел е работа в страните от З. Европа и използване на страната ни като транзитен пункт. Няма изготвени писмени документи от ДА“НС“. Не са представени нито от

ответника, нито от ДА“НС“ събрани в хода на съгласувателната процедура доказателства, от които да се прецени, на каква фактическа основа органът е приел, че жалбоподателят, на който видно от приложеното на лист 59 от делото писмо на зам. директора на Дирекция „Миграция“ - МВР е предоставен достъп до пазара на труда в Република България на основание чл.24и от ЗЧРБ, осъществява миграционен натиск. Отрицателното становище на ДА“НС“ е бланкетно, няма изготвени никакви писмени документи за извършените проверки, видно от писмото на Агенцията и не съдържа конкретни данни, от които издателят на отказа за виза тип „Д“ да е направил заключенията си за миграционен натиск.

Фактическите и правни основания за издаване на административните актове са задължителен реквизит, съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Когато недостатъчността, неточността, нелогичността или вътрешната противоречивост на мотивите водят до невъзможност да се разбере от какви съображения се е ръководил административният орган, за да издаде такъв именно акт, всъщност липсват мотиви. Отсъствието на такива в издаването на индивидуален административен акт е порок, който съществено нарушава установената от закона форма. В същия смисъл преобладаващата практика на АССГ / вж. Решение № 5887/13.02.2026г., по адм.дело № 11357/2025г., Решение № 5644/11.02.2026г., по адм.дело.№ 12089/2025г., Решение № 5590/11.02.2026г., по адм.дело № 9998/2025г., Решение № 3240/26.01.2026г., по адм.дело № 12141/2025г., Решение № 1700/15.01.2026г., по адм.дело № 8019/2025г., всички по описа на АССГ/.

В тази връзка, следва да бъде отбелязано, че на съда е известно, че е налице противоречива практика на АССГ по този въпрос, но същият споделя посочената, по изложените по-горе съображения.

Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган за ново произнасяне, като при новото разглеждане на заявлението, административният орган следва да извърши преценка на фактите в контекста на приложимите норми на ЗЧРБ във връзка с издаденото вече от Дирекция „Миграция“ - МВР разрешение за достъп до пазара на труда на основание чл.24и от ЗЧРБ, като при необходимост да изиска и допълнителни такива от ДА“НС“.

По отношение на направените разноски, предвид на факта, че оспорващия, чрез процесуалния си представител е поискал присъждането на такива, съдът дължи присъждането им. Съдът съобрази представените документи за платеното адвокатско възнаграждение, от които се установява, че адвокат Г. П. е получил 500 евро, поради което на оспорващия следва да бъде присъдена сумата от 500 евро, платено адвокатско възнаграждение и 5,11 евро, внесена държавна такса.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София град, първо отделение 18 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба Х. Л. П., [дата на раждане] в [населено място], Н., гражданин на Н., чрез адв. Г. П. Отказ за издаване на виза по заявление за издаване на виза, подадено на 07.11.2025г., издаден от Консулско длъжностно лице в Консулска служба към Посолство на Република България в Д., И..

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията, дадени в мотивната част на решението.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Х. Л. П., [дата на раждане] в

[населено място], Н., гражданин на Н. разноси по делото в размер на 505.11 /петстотин и пет евро и 11 цента/ евро представляваща платена държавна такса 5,11 евро и 500 евро, платено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ